

κι' αὐτὸς ἀγρόν ἠγόρασε καὶ τὸν ἱπιπτερεὶ
καὶ γιὰ νὰ δώσῃ τὸ παρὸν λιπτό δὲν εὐκαιρεῖ.
Ἦλθαν λοιπὸν οἱ Σύμβουλοι τοῦ Στάμματος συμμίνοι
καὶ τὸ κουδοῦνι πῶ καὶ πῶ ὁ Πρόεδρος σημαίνει,
κι' ἤλεθ' καὶ κἀποὶς ἄρρωτος κι' ἠφλουεντ' αρισμίνος
καὶ μὲ μπεζάδες καὶ παλτά κατακουκουλωμένος,
κι' ἰστίκανε τρίγυρα του καὶ δοῦλοι κι' ἀμπεζάδες
καὶ τοῦβγαζαν καὶ τοῦβγαζαν ταμπάρα καὶ μπεζάδες,
μὰ τὰ βαριὰ σκεπάσματα δὲν ἴγαν τελειομό
κι' οὔτε κεράλι 'κὐτταξες, ἀλλ' οὔτε καὶ λαμό,
ὅποταν δὲ καὶ τὸ παλτὸ τὸ τελευταῖο β'γχεῖ
ὁ τῆς Παιδείας Ἐπιγυργὸς ἱβάνη ἀπὸ κάτω,
καὶ ἰστὴ Βουλὴ σιγά σιγά καὶ στράτα στράτα μ'πῆκε
κι' ἴσχη κι' ἰξερὸςχε κι' βῆγα ντιλικάτο.
Κι' ὁ Πρόεδρος τὸ 'λῦσαξες, ἀλλ' οὔτε τὸ κουδοῦνι
κι' ἀπ' ὅλη τὴν ἀριστέρα δὲν ἔβλεπε ρυθῶνι,
καὶ τὸ καὶ σπουδαϊότερον νὰ λείπουν ἀπ' ἐκεῖ
ὁ νέος μονομάχος Πιτ κι' οἱ Προεδρευτικοί.
Κι' ἡ στρουγγα ἱπερίμενε μὲ τὸσο καρδιοχτύπι
καὶ καθὲς λίγο μέτρομα πρὸς λέπει καὶ δὲν λείπει,
κι' ὁ Λόρδος τὴν ἱλάττωσε 'κυττοῦσε τοῦ σωροῦ του
καὶ Βουλευτὴ δὲν ἔβριε νὰ πῆρ πρὸς νεροῦ του,
κι' ἴβγαζαν τὰ ταμπάρα των καὶ πάλι τὰ ξανάβγαζαν,
ἴαθαζαν τὸν κατάλογο καὶ τὸν ἐξαναθάβαζαν,
ἀλλ' κανεὶς δὲν ἤρχετο κανοῖρος τελεπιπῆ,
κι' ἰγῶ τοὺς ἐλυθηθήκα γιατ' ἦσαν ἁμαρτία,
καὶ μὲ πολλὴν κατανόειν ἰκαθὲς ἄσπεκτη
'στού Σιμοπούλου τὸ σκαμνὶ νὰ γίνῃ ἁμαρτία.
'Ὅμως κι' ἡ παρουσία μου γι' αὐτὴν ἀνωρο' ἦς
κι' ἰμοῦγγριζε καθ' ἑαυτὸν ὁ λέων τῆς Βουλῆς
μὲ κἀτι μούτρα, πούλεγε πῶς κάποιος τὰ 'πιδέωσε,
ὁ δὲ Μπουριδῆς, Περικλῆ, ἰξάρωσε κι' ἰκέρωσε,
κι' ὅλοι παραξελισθησαν καὶ τῶχαν σὰν χιμένα
κι' ἦσαν οἱ κακομοίρῆδες σὰν ψέφια φλωμωμένα.
Μὰ κι' ὁ Δραγοῦμης ὁ πιστός τόσο πολὺ 'κίτρινος
ὅπου θαρρούσε ἐξαφνα πῶς ἐβγαλε χρυσή,
ἐν γέν' ἡ θία τῆς Βουλῆς σφοδρῶς μὲ συνεκίνησε
καὶ κρῖμα πῶ δὲν ἦσσαν ἡ τὸ θάμα καὶ σύ.
Π.—Μὴ μοῦ τὰ λές, καὶ μούργετι παραπόνο καὶ κλάμμα
δύνα τὸ χαλί σκίπτωμαι τοῦ πρώτου Λαίλαμα ...
τύφλα ἴσθν τύφλα, Περικλῆ, γασούρα ἴσθ γασούρα
κατῆνθησὲ ὁ καψιρὸς σὲ τίτοια ἔπιστορα.
Φ.—Νὰ κλαῖς τὸ κεράλακι σου κι' ὄχι τὸν Μπουροτζίερ.
πῶς ἁμαρτία γίνεται αὐτὸς καλὰ τὸ ξέρει;
γιὰ τίτοια εἶναι μάστορῆς καὶ φίδὸ κωλοῦδ,
καὶ ὅκαι μούντζας στοίχημα καὶ δικακίνετι βάνω
μὲ σίνα τὸν βλακίνετι καὶ καθὲς παλαῶ
πῶς τὴν Δευτέρα θὰ γενῆ καὶ μὲ τὸ παραπάνω.
Π.—Καὶ ποῦ τὸ ξέρεις;
Φ.— Θὰ τὸ 'ἴδῃς...
Π.— Κι' ἂν δὲν τὴν ἐχῇ;
Φ.— Κρίσις...
Π.—Καὶ ποῦ νὰ 'ἴδῃ τὸν δανιστῶν τὰς διαμαρτυρήσεις;
Φ.— Βρῆκαν κι' ἐκείνοι τὸν καιρὸ παραδέει νὰ γυρεῖν
καὶ νὰ διαμαρτυρῶνται καὶ νὰ μὲς ἀγγυεῖν.
Π.—Τί νὰ σοῦ πῶ I... δὲν φέρονται μὲ σικ κι' ἀνατροφῆ,
γιὰ τὸν παρὰ πῶ δάνεισαν τοὺς ἐχει πρῶαι λύσσα,

μὰ δὲν τοῦ καίγεται γι' αὐτὰ τὸ Λόρδος μας καρφί...
διαμαρτυρεῖται κι' αὐτὸς κι' ἐρχεται μ' ὅλους ἰσά.
Φ.—Μὰ δὲν μοῦ λές, βρε Περικλῆ, καὶ τί 'μπορεὶ νὰ κἀνῃ;
μὲ μὴ διαμαρτυρῆσαι κι' αὐτὸς θὰ ξεθυμάνη.
Καὶ μήπως εἶναι ὀσρακον καὶ τῆς θαλάσσης πινα
γιὰ νᾶχῃ μὲς ἴσ'τὰ σπλάχνα του σωροῦ μαργαριτάρια ;...
ἂν καὶ Μυλλόρδος ζέντελεμαν τὸν ἰβριε τίτοια πινα,
πῶς φυτοράφως θὰ γενῆ νὰ ζῆ μὲ τὰ χορτάρια.
Π.—Λοιπὸν τὴν ἐχει ;

Φ.— Πιθάνον νὰ μὴν τὴν ἐχῇ πάλι,
νὰ σηκαθῶνι ὁ ἄρρωτος καὶ ν' ἄρρωστήσωνι ἄλλοι,
μὰ πιθανόν καὶ νὰ γινῆ κι' ὁ κόσμος νὰ σασιση,
ἴσως κανένας Βουλευτὴς νὰ μὴν ξαναρρωστήσῃ
κι' ὁ κύριος Σιμοπούλος δὲν πάρη πῶ κινεῖο,
ἴσως καὶ τοῦτο νὰ συμβῆ κι' ἴσως συμβῆ κι' ἐκείνο,
ἴσως καμμιὰ διάλυσις φυτρώσῃ σὰν ἀγγυοῖρι
καὶ νίον ἔχρουν κατ' αὐτὰς προβάλλη κλεποῦρι,
ἴσως βαλθῶσι πρὸ πολλοῦ ὁ Λόρδος ξαναἰθῆ,
ἴσως κι' ὁ Θρόνος πρὸς αὐτὸ σπουδαῖος τὸν συντρέξει,
καὶ μαργαριτὰς κάτασπραι ὁ Βασιλεὺς μαδεῖ
καὶ τῆς 'ρωτᾷ περιλιπος ἂν ἐξ' ἡ δὲν τὴν ἐχῇ,
ἴσως κι' αὐτὸς ὁ κύριος Ρινακῆς ξεθυμάσῃ
κι' ὄλιγον τόπον ἴσθν ὀργῆν κι' ὁ Καραπάνος δώσῃ,
ἴσως καὶ νὰ λιμάξωμαι 'στού μέλλον γιὰ φομῆ
καὶ σύμφωνα μὲ τοὺς θερμοῦς μαζὶ μὴν κακαρώσῃ,
πρὸς τὸ παρὸν ἀμφίβουλα τὰ πάντα κι' ἰκπερηῆ
κι' ἐνα μόνωχ βέβαιον πῶς θὰ μὲ στηλιερῶσῃ.
Π.—Καλὰ ποῦ τὸ 'κατάλαβε στήλιερῆ πῶς θὰ παῖξῃ
καὶ ἐνα μὲ μὲταβολῆ κι' ὄρη' ἰκατὸ σὺν ἐξῆ
ἀπὸ βυλιεῖς ἴσθ' ἰσθῆ σὺν νὰ γίνῃ ἁμαρτία...
Φ.—Καὶ τῶρα γιὰ σὺζήτησι πηγαίνω ἴσ'τὰ Χαυτεῖα.

Ἐὰν ὀλγῆσαι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελλίας.

Τοῦ Φραγκίσκου Βερτολίνη τῶν Ρωμῶν Ἱστορία,
μεταφράζει Σπύρος Λάμπρος, ὁ γνωστός Καθηγητὴς,
ὅλος γνώσις καὶ μελίτη κι' ἰπιστήμη κι' ἰμπειρία
κι' ἐν τοῖς μέλιται τοῦ λόγου καὶ τῆς γλώσσης ἰγκρατής.
'Ἐξεδόθη πρώτος τόμος ἐν λαμπρᾷ πολυτελείᾳ,
Κάρολος ὁ Μπῆκ ἐκδόει, θαυμαστός εἰς τὰ βιβλία.

Ἵστωις κρασί Σαμῳάτικο σὰν ἀμυροσία θίλει,
ὅπου Θιός Ὀλύμπιος μὲ τοῦτο καταντᾷ,
ἰσά 'στού Κώστα τοῦ Ξανθοῦ, σὸν ὄρομον Πρεζιτέλι,
πῶς ἴσθν Χρυσοσσηπλιώτικωσι εὐρίσκεται κοντά.

Τοῦ Ζέγγηλη διατριβὴ περὶ Φορολογίας,
τὰ μέλα περιπελούατος χωρὶς πολυλογίας.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν οὐκ ἔκαν — πῶς ἴσ'τὰ σπῆσι μου ἀνέθη.
'σθν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε σφαιρεῖς
μὲ ἐνοχολοεῖ Ἐδδῆ, — ἐδῶ ἴσ'τὰ λάδι τρεῖς ἴσ'τὰ ἔδῃ.

μὲ Χρυσῶν μὲ μὴ μάνθη — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μὲ χῆμα θίχες ἀνθη, — ποῦταν ἄλλοτε καμῆ.